

Jerzy Gąsowski

Tykocin, woj. białostockie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 205

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TYKOCIN
woj. białostockie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badaniami kierował doc. dr hab. Jerzy Gąssowski. Finansował WKZ w Białymstoku. Czwarty sezon badań. Grodzisko słowiańskie wczesnośredniowieczne /XII-XIII w./.

Badaniami wykopaliskowymi objęto odcinek wału w części północno-zachodniej. Wykop długości 12,5 m szerokości 2,5 m założono od strony majdanu, obejmując wysokość stoku od podstawy wału do jego korony. Na odcinku położonym najbliższej korony wału odkryto na głębokości 0,2 - 0,4 m od powierzchni liczne kamienie związane zapewne z konstrukcją wału. Zalegały one na warstwie gliny przemieszanej z piaskiem i przesyconej spalenizną i pojedynczymi węglami. Na głębokości 1,34 m, na tym samym odcinku, wystąpiły ślady belek nieprzepalonych i przepalonych częściowo. Resztki konstrukcji drewnianych wystąpiły także na całej długości założonego wykopu. Ponieważ prace badawcze nie zostały ukończone, trudno jest określić z całą pewnością charakter konstrukcji wału. Inwentarz ruchomy występował tu sporadycznie. W warstwach szurowych znaleziono ułamki ceramiki, kości zwierzęce oraz żelazny grot dsirytu.

Matériał znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

WARSZAWA - Wilanów
Stanowisko 13 "Pasięka"

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Hanna Młynarczyk z udziałem mgr Urszuli Perlikowskiej. Finansował Konserwator Zabytków m.st. Warszawy. Drugi sezon badań. Wczesnośredniowieczna osada otwarta typu wiejskiego /XI/XII-XIII w./.

W roku bieżącym kontynuowano badania na osadzie odkrytej w 1976 r. Położona jest ona na lewobrzeżnym tarasie Wisły, na niewielkim piaszczystym wzniesieniu. Staże użytkowanie pól przyczyniło się do występowania obiektów, 20-35 cm od powierzchni ziemi spowodowały dość znaczne zniszczenie stanowiska.

Badaniami objęto teren o powierzchni 7 arów, odkrywając dalszych 7 obiektów. Są to pozostałości po spalonych chatach.